Pregaria.cat

Entrada

Petiteses

Ja fa dies que una certa angoixa va creixent dintre teu com una mena de boira que envaeix d'humitat la teva persona fins el moll dels ossos.

Aquesta nit has cercat uns moments de pau per trobar la raó d'un malestar tan poc concret i que ningú seria capaç de descobrir. I es que per dissimular no hi ningú com tu.

L'habitació estava molt desordenada. El primer que has fet és posar una mica, els mínims, d'ordre. Només per no ferir tan clarament la vista. Arreglar-la bé potser demanaria una setmana.

Després et preguntes: però què em passa?. Hi ha alguna raó de pes, un sentiment, una buidor?. Potser eren ja més de les dues i tot el silenci del món semblava que s'havia citat al voltant teu.

Has donat moltes voltes. Ets una persona que si vol pot donar voltes i voltes al cap. Res de res. Fins que al final, ja a punt de deixar-ho córrer, de forma imprevista, vas recordar la trobada amb els amics del dimecres passat.

Després de pensar-ho una bona estona t'havies decidit a explicar la conversa de Nadal amb el teu pare. Havia sigut important i creies que en un ambient de grup en el que semblava que tothom s'obria, la teva confidència hi seria ben rebuda i animaria a altres. Quan et va semblar el millor moment vas començar.

Mires i veus que el millor amic estava distret amb aquella agenda electrònica que fa pocs dies li van regalar. El que deies, al menys aparentment, li relliscava. I t'adonaves que en gran part estaves parlant per tal de que ell ho escoltes. Vas acabar ràpidament i a la poca estona et vas submergir en el anonimat total, escoltant com des de molt lluny el que es deia i es comentava.

Potser no hi havies pensat més, i ara veus clar que l'angoixa menuda i persistent arrancava d'aquell fet. "Com és possible que un cosa tan petita, m'influeixi tant?". T'alces, mires una icona que tens penjada a la paret i... bona nit.

Senyor, el meu cor no és ambiciós

Ni són altius els meus ulls;

Visc sense pretensions de grandeses

O de coses massa altes per a mi.

Jo em mantinc en pau,

Tinc l'anima serena.

Com un nen a la falda de la mare,

Així se sent la meva ànima.

Israel, confia en el Senyor

Ara i per tots els segles. (Salm 131)